

ORTHROS

DEN STORA OCH HELIGA LÖRDAGEN

Vid nattens sjunde timme (klockan ett på morgonen) börjar vi Orthros på vanligt sätt. I församlingskyrkor firas gudstjänsten på fredagens afton. Kyrkoklockor slås som vid Liturgin. Prästerskapet bär vita skrudar.

Prästen bugar tre gånger för det heliga Bordet och kysser det och tager rökelsekaret och gör med det korsets tecken över det heliga Bordet och säger:

Präst: Välsignad är vår Gud, städse, nu och alltid och i evigheters evighet.

Läsare: Amen. Helige Gud, Helige Starke, Helige Odödlige, förbarma Dig över oss. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen

Allraheligaste Treenighet, förbarma Dig över oss. Herre, rena oss från våra synder. Härskare, förlåt oss våra överträdelser. Helige, kom till oss och hela våra sjukheter för Ditt namns skull.

Herre, förbarma Dig. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen

Fader vår, som är i himlarna. Helgat varde Ditt namn. Tillkomme Ditt Rike. Ske Din vilja såsom i himmelen så ock på jorden. Vårt dagliga bröd giv oss idag, och förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro, och inled oss icke i frestelse, utan fräls oss ifrån den onde.

Präst: Ty riket är Ditt och makten och härligheten, Faderns och Sönnens och Helige Andes, nu och alltid och i evigheters evighet.

Läsare: Amen. Fräls, o Herre, Ditt folk och välsigna Din arvedel. Förläna Dina troende seger över deras motståndare och bevara Din hjord med Ditt kors.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Kriste, vår Gud, Du som frivilligt uppsteg på Korset, skänk ditt förbarmande över Ditt nya folk, som uppkallats efter Dig. Fröjda med Din kraft våra rätt troende biskopar, skänk dem seger över all irrlära. Må de hava såsom Din hjälp i striden ett fridens tecken, det oövervinneliga segertecknet.

Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

O vördnadsbjudande beskydd, som icke kan komma på skam, försmå icke, o du gode, vår åkallan, o du allom lovprisade Theotokos. Styrk de Ortodoxas gemenskap; beskydda dem som du har kallat att regera över oss, och förläna dem seger från höjden; ty du födde Gud, o enda välsignade.

Präst: Förbarma Dig över oss, o Gud, efter Din stora nåd. Vi bedja Dig; bönhör oss och förbarma Dig över oss.

Kör: Herre, förbarma Dig. (3) *Upprepas tre gånger efter varje bön.*

Präst:

Åter bedja vi för de fromma och ortodoxt kristna.

Åter bedja vi för vår biskop N. och för hela vårt brödraskap i Kristo.

Ty en barmhärtig och människoälskande Gud är Du och Dig hembara vi ära, Fader, Son och Helig Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet.

Läsare: Amen. I Herrens namn Fader, välsigna.

Präst: Ära åt den heliga, och väsensena, livgivande, och odelbara Treenigheten, nu och alltid och i evigheters evighet.

Läsare:

HEXAPSALMERNÄ

Ära åt Gud i höjden och frid på jorden, bland människor i välbehag. (3)

O Herre, upplåt mina läppar, så att min mun kan förkunna Ditt lov. (2)

PSALM 3

Herre, huru många hava de icke blivit, dessa som angripa mig! Ja,

många hava trätt upp mot mig. Många säga till min själ: ”Det finnes ingen frälsning för honom hos hans Gud.” Men Du, o Herre, är min beskyddare; Du är min ära och Den som upplyfter mitt huvud. Jag höjde min röst och ropade till Herren, och Han hörde mig från Sitt heliga berg. Jag lade mig och somnade in, jag stod upp, ty Herren beskyddar mig. Jag skall icke frukta för myriader av människor, som angripa mig från alla håll. Stå upp, o Herre; fräls mig, min Gud, ty Du har slagit alla dem som hata mig utan skäl, Du har krossat syndarnas tänder. Hos Herren är frälsningen och Din välsignelse är över Ditt folk.

Och åter:

Jag lade mig och somnade in, jag stod upp, ty Herren beskyddar mig.

PSALM 37

O Herre, straffa mig icke i Din förtörkelse, och tukta mig icke i Din vrede. Ty Dina pilar hava trängt in i mig, och Du har lagt Din hand tung över mig. Det finnes ingen läkedom i mitt kött inför Din vrede; och jag får ingen ro i min kropp inför mina synder. Ty mina missgärningar gå mig över huvudet; såsom en svår börda äro de mig för tunga. Mina bölder stinka och flyta av var för min dårskaps skull. Jag har blivit eländig och nedböjd till botten; hela dagen vandrade jag sorgsen. Ty mina höfter hava fyllts med hån, och ingen läkedom finnes i mitt kött. Jag har blivit illa plågad och förnedrad, jag har ropat ut mitt hjärtas klagan. O Herre, Du känner all min trängtan, och min suckan är Dig icke fördold. Mitt hjärta är fullt av ångest, min kraft har övergivit mig; och mina ögons ljus, också det är borta. Mina vänner och grannar hava trätt fram och ställt sig emot mig, och mina närmaste hava ställt sig på avstånd. De som sökte taga mitt liv trängde sig fram, och de som sökte min ofärd talade vad osant var, på svek tänkte de hela dagen. Men jag var såsom döv och hörde icke, liksom en stum, som icke uppläter sin mun. Jag blev såsom en människa som icke hör, och som står svarslös. Ty till Dig, o Herre, har jag satt mitt hopp; må Du lyssna till mig, o Herre, min Gud.

Jag sade: ”Måtte aldrig mina fiender glädja sig över mig”; ja, medan mina fötter vacklade, talade de stora ord mot mig. Jag är beredd på gissel; och min smärta är alltid inför mig; Ty min missgärning vill jag bekänna och tänka på min synd. Men mina fiender leva och hava blivit starkare än jag, och de som hata mig utan sak förökas. De som löna gott med ont förtalade mig, eftersom jag levde rättfärdigt. Övergiv mig icke, o Herre, min Gud, var icke långt ifrån mig. Skynda till min hjälp, o Herre, Du min frälsnings Gud.

Och åter:

Övergiv mig icke, o Herre, min Gud, var icke långt ifrån mig. Skynda till min hjälp, o Herre, Du min frälsnings Gud.

PSALM 62

O Gud, min Gud, i gryningen stiger jag upp till Dig; min själ har törstat efter Dig; ständigt har min kropp törstat efter Dig, i en ofruktbar, ofarbar och vattenlös öken. Så har jag visat mig för Dig i helgedomen, för att se Din makt och Din härlighet. Ty Din barmhärtighet är bättre än liv; mina läppar skola prisa Dig. Så skall jag då välsigna Dig under mitt liv, i Ditt namn skall jag upplyfta mina händer. Må min själ bliva mättad såsom av märg och fett, och med jublande läppar skall min mun lovprisa Dig. När jag ihågkom Dig på min bädd, begrundade jag Dig i gryningen. Ty Du har blivit min hjälpare, och i skydd av Dina vingar skall jag jubla. Min själ håller sig intill Dig, Din högra hand har fattat mig. Förgäves sökte de taga mitt liv, de skola fara ned i jordens nedersta djup. De skola givas till pris åt svärdets makt, de skola bli bytte åt rävar. Men konungen skall glädja sig i Gud, var och en som svär vid Honom skall bli prisad, ty munnen har stoppats till på dem som tala orätt.

Och åter:

Begrundade jag Dig i gryningen. Ty Du har blivit min hjälpare, och i skydd av Dina vingar skall jag jubla. Min själ håller sig intill Dig, Din högra hand har fattat mig.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

Allelouia, Allelouia, Allelouia, ära åt Dig, o Gud. (3)

Herre, förbarma Dig. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

PSALM 87

Herre, min frälsnings Gud, dag och natt har jag ropat inför Dig. Må min bön komma inför Dig, böj Ditt öra till min önskan. Ty min själ är fylld med onda ting, och mitt liv har kommit nära dödsriket. Jag har räknats bland dem som stiga ned i djupet, jag har blivit såsom en man utan hjälp, fri bland de döda, såsom sårade sova, kastade i graven, dem som Du icke längre minns, de hava blivit bortstötta ur Din hand. De hava lagt mig i det nedersta djupet, i mörker och dödsskugga. Din vrede ligger tung över mig, och alla Dina svallvågor har Du låtit gå fram över mig. Du har fjärrmat mina vänner från mig, de anse mig såsom något vidrigt. Jag är utlämnad och kommer icke fri; mina ögon hava blivit svaga av fattigdom. Jag har ropat till Dig, o Herre, hela dagen, jag har sträckt mina händer mot Dig. Skall Du väl göra under för de döda, skall läkare låta dem stå upp att de må bekänna Dig? Skall väl någon förtälja i graven om Din barmhärtighet och i undergång om Din sanning? Skall väl Dina under bliva kända i mörkret och Din rättfärdighet i glömskans land? Också jag har ropat till Dig, o Herre, och min bön skall förekomma Dig i gryningen. Varför förkastar Du, o Herre, min själ, varför vänder Du Ditt ansikte från mig? Fattig är jag och betryckt allt ifrån min ungdom, jag var upphöjd men blev förödmjukad och rådlös. Över mig har Din vrede dragit fram och Dina fador hava skakat mig. Hela dagen hava de omslutit mig såsom vatten, tillsammans hava de kringränt mig. Du har fjärrmat vän och granne ifrån mig och dem jag känner, för mitt eländes skull.

Och åter:

Herre, min frälsnings Gud, dag och natt har jag ropat inför Dig.
Må min bön komma inför Dig, böj Ditt öra till min önskan.

PSALM 102

Lova Herren, o min själ, och allt det i mig, lova Hans heliga namn. Lova Herren, o min själ, och förgät icke allt Han har gjort för dig. Han som förlåter dig alla dina missgärningar och botar alla dina sjukdomar, Som befriar ditt liv från förgängelse och kröner dig med nåd och förbarmande, Som mättar ditt begär med goda ting; din ungdom skall förnyas såsom en örns. Herren är den som visar barmhärtighet och skaffar rätt åt alla förorättade. Han lät Moses känna Sina vägar, Israels söner Sin vilja. Barmhärtig och nådig är Herren, långmodig och full av förbarmande. Han skall icke ständigt vredgas och icke harmas evinnerligen. Han handlade icke med oss efter våra missgärningar och vedergällde oss icke efter våra synder. Ty så hög som himmelen är över jorden, så väldig är Herrens nåd över dem som frukta Honom. Så långt som öster är från väster för Han våra missgärningar bort ifrån oss. Såsom en fader förbarmar sig över sina söner, så förbarmar sig Herren över dem som frukta Honom. Ty Han vet vad vi äro formade av, Han ihågkommer att vi äro stoft. En människas dagar äro såsom gräset, såsom en markens blomma, så skall hon blomstra. När vinden dragit förbi den, skall den icke mer vara till, och skall icke längre veta om sin plats. Men Herrens nåd varar från evighet till evighet över dem som frukta Honom, och Hans rättfärdighet mot söners söner, för dem som hålla Hans förbund och ihågkomma Hans bud och göra efter dem. Herren har ställt Sin tron i himmelen, och Hans konungavälde omfattar allt. Välsignen Herren, I alla Hans änglar, mäktiga i styrka, som utfören Hans ord, redo att lyssna till Hans ords ljud. Välsignen Herren, I alla Hans härskaror, I Hans tjänare, som uträtten Hans vilja. Välsignen Herren, I alla Hans verk, varhelst där Hans välde råder. Lova Herren, o min själ.

Och åter:

Varhelst där Hans välde råder. Lova Herren, o min själ.

PSALM 142

O Herre, hör min bön, lyssna till min åkallan i Din sanning; hör mig i Din rättfärdighet. Gå icke till doms med Din tjänare, ty inför Dig skall inget levande räknas rättfärdigt. Ty fienden har förföljt min själ; han förödmjukade min själ till jorden. Han satte mig i mörkret såsom de längesedan döda och min ande försmäktade i mig; i mig förvirrades mitt hjärta. Jag tänkte på forna dagar, jag begrundade alla Dina gärningar, Dina händers verk eftersinnade jag. Jag utträckte mina händer till Dig; min själ törstade efter Dig likt vattenlös mark. Hör mig snarligen, o Herre; min själ har svikit mig. Vänd icke Ditt ansikte ifrån mig, så att jag bliver lik dem som fara ned i avgrunden. Låt mig bittida förnimma Din nåd, ty till Dig har jag satt mitt hopp. O Herre, lär mig känna den väg jag skall gå, ty till Dig har jag lyft min själ. För mig ut ifrån mina fiender, o Herre, ty till Dig har jag tagit min tillflykt. Lär mig att göra Din vilja, ty Du är min Gud. Din gode Ande skall leda mig in i rättrådighetens land. För Ditt namns skull, o Herre, skall Du vederkvicka mig. I Din rättfärdighet skall Du föra min själ ut ur mina bekymmer och i Din nåd skall Du utrota mina fiender. Och Du skall förgöra alla dem som förtrycka min själ, ty jag är Din tjänare.

Och åter:

Hör mig i Din rättfärdighet. Gå icke till doms med Din tjänare. (2)
Din gode Ande skall leda mig in i rättrådighetens land.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

Allelouia, Allelouia, Allelouia, ära åt Dig, o Gud. (2)

Allelouia, Allelouia, Allelouia, ära åt Dig, o Gud vårt hopp, o Herre, ära åt dig.

Prästen öppnar förhänget framför de Vackra dörrarna.

Diakon: I frid låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig. (*Upprepas efter var bönepunkt.*)

Diakon:

Om friden från ovan och om våra själars frälsning låtom oss bedja till Herren.

Om hela världens fred, om Guds heliga Kyrkans väl och om allas enhet, låtom oss bedja till Herren.

För detta heliga tempel och för dem som i tro, andakt och gudsfruktan träda in däri, låtom oss bedja till Herren.

För alla fromma och ortodoxt kristna, låtom oss bedja till Herren.

För vår Biskop N. N., för det vördiga prästerskapet, för diakonatet i Kristo, för alla kyrkotjänare och för folket, låtom oss bedja till Herren.

För Guds tjänare N.N., för alla ortodoxa konungar och drottningar, för detta lands världsliga överhet, låtom oss bedja till Herren.

För denna stad (detta kloster), för alla städer och länder och för de troende, som bo i dem, låtom oss bedja till Herren.

Om god väderlek, om överflöd av jordens frukter och om fredliga tider, låtom oss bedja till Herren.

För resande till lands och vatten och i luften, för alla sjuka, lidande och fångar och om deras frälsning, låtom oss bedja till Herren.

Att vi må frias från all sorg, vrede, nöd och oro, låtom oss bedja till Herren.

Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Inhågkommande vår allraheligaste, allrarenaste, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, *Theotokos* (*Kör:* Allraheligaste *Theotokos* fräls oss) och ständig Jungfru, jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

Kör: Åt Dig, o Herre.

Präst: Ty Dig tillkommer all ära, allt lov och all tillbedjan, Fader och Son och Helig Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Sedan sjunges "Herren är Konung" i den andra tonen:

Herren är Gud, och Han har visat sig för oss. Välsignad är Han, som kommer i Herrens namn. (4)

Hymnen repeteras sedan efter varje stichos.

Stichos: O, låtom oss tacka Herren, och åkalla Hans heliga namn.

Stichos: Alla folk omringa mig, men i Herrens namn slog jag dem tillbaka.

Stichos: Detta är Herrens verk, och underbart är det i våra ögon.

Sedan följande apolytika i den andra tonen:

Den ädle Josef tog ned Din obefläckade kropp från korsets träd och efter att ha lindat den i finaste linne med kryddor, lade han den i en ny grav.

Ära åt Fadern...

Då Du nedsteg i döden, o Du odödliga liv, så dräpte Du dödsriket med ljuset av Din gudomlighet. Och då Du reste de döda ur djupen ropade alla himmelska krafter: O Du livgivare, Kriste vår Gud, ära vare Dig.

Nu och alltid...

Ängeln som stod vid graven ropade till de myrrabärande kvinnorna: Myrra är för de döda, men Kristus har visat sig vara en främling till förgängelse.

Under det att denna troparia sjunges kommer prästerskapet ut från altarrummet och ställer sig framför Epitafion. Den äldste prästen, åtföljd av diakonen, eller annars diakonen ensam, beröker Epitafion från alla fyra sidor och sedan altarrummet och hela kyrkan. Därefter sjunges "Klagosångerna" (se separat häfte).

Här följer omedelbart Uppståndelsens Evlogitaria, under vilken prästen med diakonen beröker Epitafion, altarrummet och hela kyrkan.

UPPSTÅNDELSENS EVLOGITARIA

Första plagala tonen

Stichos: Välsignad vare Du, o Herre, lär mig Dina stadgar.

Änglarnas skara förundrades över att se Dig räknas bland de döda, Du som hade tillintetgjort dödens makt, o Frälsare, och upprest Adam med Dig själv och som frigav alla människor från dödsriket.

Stichos: Välsignad vare Du, o Herre, lär mig Dina stadgar.

Varför blanden I myrra med medlidande tårar, o I kvinnliga lärjungar? Den strålande ängeln i graven tilltalade de myrrabärande kvinnorna: Skåden graven och jublen, ty Frälsaren har uppstått från de graven.

Stichos: Välsignad vare Du, o Herre, lär mig Dina stadgar.

Bittida om morgonen skyndade myrrabäreskorna till Din grav med klagosånger; men en ängel kom till dem och sade: Sorgens tid är till ända; gråten icke längre utan omtalen för apostlarna uppståndelsen.

Stichos: Välsignad vare Du, o Herre, lär mig Dina stadgar.

De myrrabärande kvinnorna kom med myrra till Din grav, o Frälsare, och de hörde en ängel som sade till dem: Varför söken I de levande bland de döda? Ty, såsom Gud, har han uppstått ur graven.

Ära vare Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Vi tillbedja Fadern, och Hans Son, och den helige Ande, den Heliga Treenigheten, av ett och samma väsen, och vi ropa högt med Seraferna: Helig, helig, helig är Du, o Herre.

Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

Genom att föda Livgivaren, o Jungfru, räddade du Adam från synd, och Du förlänade Eva glädje istället för sorg; ty Guden och Människan Som blev kött genom dig, ledde tillbaka till livet den som förut varit fallen därifrån.

Diakon: Åter och åter i frid låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig

Diakon: Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Kör: Herre, förbarma Dig

Diakon: Ihågkommande vår allraheligaste, allrarenaste, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, Theotokos (**Kör:** Allraheligaste Theotokos fräls oss) och ständig Jungfru, jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

Kör: Åt Dig, o Herre.

Präst: Ty Din är makten och Ditt är Riket och kraften och härligheten, Fader och Son och Helig Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet.

Präst: Ty välsignat vare Ditt namn och förhärligat vare Ditt Rike, Fader och Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Sedan sjunga vi följande sessionshymner:

Den första tonen

Josef tiggde Din heliga kropp av Pilatus och smorde den med väluktande kryddor, han svepte den i en ren klädnad och lade den i en ny grav; och tidigt på morgonen ropade de myrrabärande kvinnorna: ”Såsom Du har förutsagt, o Kriste, visa uppståndelsen för oss.”

Ära åt Fadern ...

Såsom Du har förutsagt, o Kriste, visa uppståndelsen för oss.

Nu och alltid ...

En annan sessions hymn:

Änglarnas körer fylldes av förundran, när de sågo Honom som vilar i Faderns sköte, lagd i en grav likt en död, trots att Han är odödlig. Änglarnas skaror svärmade runt Honom, och med den döde i dödsriket prisade de Honom som Skapare och Herre.

Läsaren:

PSALM 50

Förbarma Dig över mig, o Gud, i Ditt stora förbarmande, utplåna min missgärning i Din stora barmhärtighet. Två mig väl från min missgärning, och rena mig från min synd. Ty jag känner min missgärning, och min synd är alltid inför mig. Mot Dig allena har jag syndat och gjort vad ont är inför Dig, på det att Du må finnas rättfärdig i Dina ord och segra när Du bliver dömd. Ty se, i synd är jag född, och i synd har min moder burit mig. Ty se, Du har ju behag till sanning; det dolda och hemliga i Din vishet har Du uppenbarat för mig. Du skall bestänka mig med isop, och jag skall bliva ren; Du skall två mig, och jag skall bliva vitare än snö. Du skall låta mig få höra fröjd och glädje; de ben som voro förnedrade skola jubla. Vänd bort Ditt ansikte från mina synder, och utplåna alla mina missgärningar. Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta, och giv mig på nytt en frimodig ande i mitt inre. Förkasta mig icke från Ditt ansikte, och tag icke Din Helige Ande ifrån mig. Låt mig åter få fröjdas över Din frälsning, och stärk mig med en ande som leder. Då skall jag lära överträdarna Dina vägar, och de ogudaktiga skola omvända sig till Dig. Rädda mig undan blodsutgjutelser, Gud, Du min frälsnings Gud, så skall min tunga jubla över Din rättfärdighet. O Herre, Du skall upplåta mina läppar, och min mun skall förkunna Ditt lov. Ty hade Du önskat offer, skulle jag ha givit Dig det, till brännoffer har Du icke lust. Ett offer som behagar Gud är en förkrossad ande; ett förkrossat och bedrövat hjärta skall Du, Gud, icke förakta. Gör väl mot Sion, o Herre, i Din godhet, så att Jerusalems murar byggs upp. Då skall rättfärdighetens offer glädja Dig, offergåvor och brännoffer. Då skola de offera tjurar på Ditt altare.

Därefter börjar kanon. Heirmos sjunges på slutet som katavasia. Före troparion säga vi Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig. Den första, tredje, fjärde och femte sången i denna kanon är verk av Munken Markus, Biskop från Hydra, och de sista fyra sångerna är av Kosmas från den Heliga Staden. Heirmos är verk av Kassiani.

DEN FÖRSTA SÅNGEN

Den andra plagala tonen

Heirmos

Han som fordom tid gömde de förföljande tyrannerna i havets vågor, är gömd i jorden av barn till dem som Han en gång räddade. Men likt jungfrurna låtom oss sjunga för vår Herre, ty Han är storligen förhärligad.

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

O Herre min Gud, jag skall sjunga för Dig en begravningshymn, en sång vid Din begravning: ty genom Din begravning har Du för mig öppnat portarna till livet, och genom Din död har Du krossat döden och helvetet.

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

Allting ovan och under jorden skakade av fruktan vid Din död, när de skådade Dig, o min Frälsare, på tronen i höjden och nere i graven. Ty bortom vårt förstånd låg Du dock framför våra ögon, en kropp ändå själva källan till livet.

Ära åt Fadern... Nu och alltid...

För att fylla allting med Din härlighet, har Du nedstigit till jordens djupaste djup: ty att min gestalt finns i Adam har icke varit dolt för Dig, men i Din kärlek till människan är Du begravd i graven och återför mig från förgängelse.

Katavasia

Han som fordom tid gömde de förföljande tyrannerna i havets vågor, är gömd i jorden av barn till dem som Han en gång räddade. Men likt jungfrurna låtom oss sjunga för vår Herre, ty Han är storligen förhärligad.

DEN TREDJE SÅNGEN

Heirmos

När världen såg Dig hänga på Golgata, Du som har hängt upp hela jorden fritt från vattenmassorna, slogs den av förundran och ropade: ”Ingen är helig utom Du, o Herre.”

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

Tecken och symboler om Din begravning har Du avslöjat i mängder av uppenbarelser; och nu, o Herre, både som Gud och människa, har Du avslöjat Din dolda hemlighet för dem som i dödsriket ropa: "Ingen är helig utom Du, o Herre."

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

Du har sträckt ut Dina armar och förenat alla som förut var åtskilda; klädd i en svepning, o Frälsare, och begravd i en grav, har Du frisläppt fångarna, och de ropa; "Ingen är helig utom Du, o Herre."

Ära åt Fadern... Nu och alltid...

O Du som ingenting kan rymma, genom Din egen vilja blev Du instängd och förseglad i graven: men genom Din kraft har Du som Gud avslöjat Din makt för dem som sjöngo: "Ingen är helig utom Du, o Herre, som har älskat människosläktet."

Katavasia

När världen såg Dig hänga på Golgata, Du som har hängt upp hela jorden fritt från vattenmassorna, slogs den av förundran och ropade: "Ingen är helig utom Du, o Herre."

Efter den tredje sången säger diakonen den lilla böneföljden:

Diakon: Åter och åter i frid låtom oss bedja till Herren.

Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Inhågkommande vår allraheligaste, allrarenaste, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, Theotokos (**Kör:** Allraheligaste Theotokos fräls oss) och ständig Jungfru, jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

Präst: Ty Du är vår Gud, och till Dig uppsända vi lov, Fader och Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheters evighet.

Sessionshymn
Den första tonen

Soldaterna som höllo vakt vid Din grav, o Frälsare, blev likt döda i närvaron av den lysande ängeln, som förkunnade uppståndelsen för kvinnorna. Vi ärar Dig, ty Du har krossat förgängelsen. Vi nedfaller inför Dig, från graven uppståndne vår ende Gud.

Ära åt Fadern... Nu och alltid...

Soldaterna som höllo vakt vid Din grav, o Frälsare, blev likt döda i närvaron av den lysande ängeln, som förkunnade uppståndelsen för kvinnorna. Vi ärar Dig, ty Du har krossat förgängelsen. Vi nedfaller inför Dig, från graven uppståndne vår ende Gud.

DEN FJÄRDE SÅNGEN

Heirmos

När Habackuk förutsade Din gudomliga självutplåning på korset, utropade han i förundran: 'Du har brutit ned maktens kraft, o ärade och allsmäktige Herre, och predikat för dem i dödsriket.'

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

Idag håller Du Helige den sjunde dagen, som Du sedan gammalt har välsignat genom att vila i Ditt arbete. Du kallar allting till vila och gör allting nytt, följer sabbatsvilan, min Frälsare, och återhämtar Din kraft.

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

Du har segrat genom Din oändliga kraft: Din själ skildes från Din kropp, ändå genom Din styrka, o Ord, har Du sprängt sönder dödens och helvetets bojar.

Ära åt Fadern... Nu och alltid...

Hades fylldes med bitterhet när det mötte Dig, o Ord, ty det såg en dödlig gudomliggjord, märkt av sår men ändå helt kraftfull; och det föll ihop i skräck vid denna syn.

Katavasia

När Habackuk förutsade Din gudomliga självutplåning på korset, utropade han i förundran: "Du har brutit ned maktens kraft, O ärade och allsmäktige Herre, och predikat för dem i dödsriket."

DEN FEMTE SÅNGEN

Heirmos

Jesaja, när han vaktade på natten, såg ljuset som icke känner någon afton, ljuset från Din uppenbarelse, o Kriste, som kom för att dö av varm kärlek till oss; och Han ropade högt: 'De döda skola uppstå och de som vistas i graven skola bliva uppresta, och alla de på jorden födda skola storligen glädjas.'

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

Bliven en varelse skapad av stoft, o Skapare, återskapar Du dem som äro födda på jorden. Svepningen och graven peka, o Ord, på det mysterium som ryms i Dig. Ty den hedersamme hövitsmanen fullföljer anvisningarna från Din Fader, som ärorikt har återskapat mig i Dig.

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

Genom döden har Du förvandlat dödligheten, och genom Din begravning, förgängelsen. Genom gudomlig kraft har Du gjort gestalten som Du antog oförstörbar, görande den odödlig; ty, o Mästare, Ditt kött upplevde inte förruttelse, icke heller lämnades Din själ såsom en främling i dödsriket.

Ära åt Fadern ... Nu och alltid ...

Framfödd utan smärtor men sårad i Din sida av ett spjut, o min Skapare, har Du pånyttskapat Eva. Bliven Adam, har Du överträffande naturen sovit en livgivande sömn, uppväckt liv ur sömn och förruttelse genom Din allsmåktiga kraft.

Katavasia

Jesaja, när han vaktade på natten, såg ljuset som icke känner någon afton, ljuset från Din uppenbarelse, o Kristus, som kom för att dö av varm kärlek till oss; och Han ropade högt: 'De döda skola uppstå och de som vistas i graven skola bliva uppresta, och alla de på jorden födda skola storligen glädjas.'

DEN SJÄTTE SÅNGEN

Heirmos

Jona slukades men kvarhölls icke i valens buk; ty, använd som en bild av Dig, som har lidit och blivit lagd i graven, hoppade han ut ur monstret som ur en brudkammare och ropade till dem som höllo uppsikt: ”O I som vakten bedrägligt och fåfångt, I haven övergivit eder egen förskoning.”

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

Du var bunden, söndersliten, men icke åtskild, o Ord, från köttet Du hade antagit. Ty trots att Ditt tempel förstördes vid tidpunkten för Ditt lidande, är ändå Din gudomliga person och Ditt kött endast och allenast ett; i båda är Du en Son, Guds Ord, både Gud och människa.

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

Adams fall medförde döden till människan, men icke till Gud. Ty trots att den världsliga materian i Din kropp led, blev ändå den gudomliga oberörd; det som var förgängligt i Din mänskliga gestalt har Du förvandlat till oförgängligt, och genom Din uppståndelse har Du frigjort en källa av evigt liv.

Ära åt Fadern... Nu och alltid...

Hades är härskare över dödliga människor, men icke för evigt. Lagd i graven, mäktige Herre, har Du med Din livgivande hand brutit isär dödens galler. För alla dem från alla tidsåldrar som sovo i gravarna, har Du tillkännagivit sann förlossning, o Frälsare, som har blivit den ur döden förstfödde.

Katavasia

Jona slukades men kvarhölls icke i valens buk; ty, använd som en bild av Dig, som har lidit och blivit lagd i graven, hoppade han ut ur monstret som ur en brudkammare och ropade till dem som höllo uppsikt: ”O I som vakten bedrägligt och fåfångt, I haven övergivit eder egen förskoning.”

Diakon: Åter och åter i frid låtom oss bedja till Herren.

Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Inhågkommande vår allraheligaste, allrarenaste, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, Theotokos (**Kör:** Allraheligaste Theotokos fräls oss) och ständig Jungfru, jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

Präst: Ty Du är Fridsfurste och våra själsars Frälsare och Dig hembärra vi ära, Fader och Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Kontakion, den andra plagala tonen

Han som stängde avgrunden ligger död framför oss; och som en kropp är den odödlige svept i linne med ljuvliga kryddor och lagd i en grav. Kvinnorna kom för att smörja Honom med myrra, bittert gråtande och ropande: 'Detta är den mest välsignade sabbat på vilken Kristus sover, men på den tredje dagen skall Han åter stå upp.'

Ikos

Han som håller allting i enighet blev hängd på korset, och hela skapelsen grät att se Honom hänga naken på korset. Solen dolde sina strålar och stjärnorna tappade sin glans: jorden skälvde i väldig fruktan, havet flödade och klipporna rämnade, och många gravar öppnades och helgonens kroppar uppstod. Dödsriket stönade och judarna funderade på hur man skulle sprida falska rykten om Kristus uppståndelse. Men kvinnorna ropade högt: 'Detta är den mest välsignade sabbat på vilken Kristus sover, men på den tredje dagen skall Han åter stå upp.'

Dagens synaxarion läses från Menaion och sedan:

På den Stora och Heliga Lördagen firar vi begravningen av den gudomliga kroppen och vår Herres och Frälsares Jesu Kristi nedstigande till Hades, genom vilket Han återskapade vår släkte från förstörelse inympade det till evigt liv.

Därför genom Ditt obegripliga nedlåtande, o Kriste vår Gud, förbarma Dig över oss. Amen.

DEN SJUNDE SÅNGEN

Heirmos

Obeskrivbara under! Han som räddade de fromma ynglingarna från den brinnande ugnen, har lagts likt en kropp utan andedräkt i graven, för vår frälsning som sjunger: O Gud vår Befriare, välsignad vare Du.

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

Helvetet sårades i hjärtat när det mottog Honom vars sida var genomborrad av spjutet; förtärd av gudomlig eld stönar det ljudligt över vår frälsning som sjunger: O Gud vår Befriare, välsignad vare Du.

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

O lyckliga grav! Den mottog inom sig Skaparen, likt en sovande, och den blev en gudomlig skatt för livet, för vår frälsning som sjunger: O Gud vår Befriare, välsignad vare Du.

Ära åt Fadern...

Alltets liv viker för att läggas i graven, enligt dödens lag, och Han gör den till en källa för uppvaknande, ty vår frälsning sjunger: O Gud vår Befriare, välsignad vare Du.

Nu och alltid...

I helvetet och i graven och i Eden, var Kristus gudomlighet odelbart förenad med Fadern och Anden, för vår frälsning som sjunger: O Gud vår Befriare, välsignad vare Du.

Katavasia

Obeskrivbara under! Han som räddade de fromma ynglingarna från den brinnande ugnen, har lagts likt en kropp utan andedräkt i graven, för vår frälsning som sjunger: O Gud vår Befriare, välsignad vare Du.

DEN ÅTTONDE SÅNGEN

Heirmos

Häpna, o I himlar, räds av fruktan, och låten jordens fundament skaka. Ty se, Han som bor i höjden räknas till de döda och förvaras som en främling i en trång grav. Välsignen Honom I barn, prisen Honom I präster, och I folk förhårligen Honom över alla i evighet.

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

Det renaste Templet är förstört, men uppreser det fallna tabernaklet. Den andre Adam, Han som bor i höjden, har stigit ned till den förste Adam i helvetets djup. Välsignen Honom I barn, prisen Honom I präster, och I folk förhärigen Honom över alla i evighet.

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

Lärjungarnas mod svek, men Josef från Arimataia var djärvare; ty när han såg Guds avklädda kropp, bad han att få kroppen och begravde Honom, ropande: Välsignen Honom I barn, prisen Honom I präster, och I folk förhärigen Honom över alla i evighet.

Ära åt Fadern... Nu och alltid...

O märkliga under! O kärleksfulla och gränslösa tålmod! Han som bor i höjden är instängd under jorden efter Sitt eget medgivande, och Gud anklagas falskt för att vara en bedragare. Välsignen Honom I barn, prisen Honom I präster, och I folk förhärigen Honom över alla i evighet.

Vi prisa, välsigna och tillbedja Herren!

Katavasia

Häpna, o I himlar, räds av fruktan, och låten jordens fundament skaka. Ty se, Han som bor i höjden räknas till de döda och förvaras som en främling i en trång grav. Välsignen Honom I barn, prisen Honom I präster, och I folk förhärigen Honom över alla i evighet.

Efter det åttonde sångens katavasia säger diakonen (prästen) bakom Templon, höjande rökelsekaret i riktning mot Gudaföderskans ikon på Templon:

Låtom oss med hymner lovsjunga *Theotokos* och Ljusets Moder.

Och påbörjar sedan den stora berökningen.

DEN NIONDE SÅNGEN

Heirmos

Gråt icke över mig, o Moder, när du i graven ser Sonen som du har avlat utan säd i ditt sköte. Ty jag skall uppstå och förhärligas, och såsom Gud skall jag i evig glans upphöja dem som ära dig med tro och kärlek.

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

”O Son utan begynnelse, på sätt som överträffade naturen välsignades jag genom Ditt märkliga framfödande, ty jag besparades all smärta. Men nu när jag ser Dig, min Gud, en livlös kropp, är jag genomborrad av sorgens bittra svärd. Men uppstå, så att jag må bli förhärligad.”

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

Enligt min egen vilja skall jorden övertäcka mig, o Moder, men dödsrikets dörrvakter darra när de skåda mig, iklädd hämndens blodbestänkta klädnad: ty på korset såsom Gud har jag slagit mina fiender, och jag skall uppstå och förhärliga dig.

Ära åt Fadern... Nu och alltid ...

Sannerligen låt skapelsen glädjas, låt alla på jorden födda glädjas: ty helvetet, fienden, har förgjorts. I kvinnor kommen till mig med våldof-tande kryddor: ty jag befriar Adam och Eva och deras avkomma, och på den tredje dagen skall jag åter uppstå.

Katavasia

Gråt icke över mig, o Moder, när du i graven ser Sonen som du har avlat utan säd i ditt sköte. Ty jag skall uppstå och förhärligas, och såsom Gud skall jag i evig glans upphöja dem som ära dig med tro och kärlek.

Diakon: Åter och åter i frid låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon: Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon: Ihågkommande vår allraheligaste, allrarenaste, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, *Theotokos* (**Kör:** Allraheligaste

Theotokos fräls oss) och ständig Jungfru, jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

Kör: Åt Dig, o Herre.

Präst: Ty Dig prisa alla himmelska krafter, Fader och Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen. Helig är Herren, vår Gud. (3)

Därefter lovprisningarna med fyra stichera.

LOVPRISNINGARNA

Den andra tonen

Allt vad anda har love Herren. Loven Herren från himmelen, loven Honom i höjden. Dig tillkomme lov, o Gud.

Loven Honom, alla hans änglar, loven Honom, all Hans här. Dig tillkomme lov, o Gud.

1. Loven Honom med puka och dans, loven Honom med strängospel och instrument.

Idag håller en grav Honom, som håller skapelsen i sin kupade hand; en sten täcker Honom som täckte himlarna med ära. Livet sover och dödsriket darrar, och Adam har frigjorts från sina bojor. Ära vare Din befrielse, varigenom Du har fullbordat allting, beviljat oss en evig sabbat, Din allraheligaste uppståndelse från döden.

2. Loven Honom med klingande cymbaler, loven Honom med jublets cymbaler. Allt vad anda har love Herren.

Vad är det för syn vi skådar? Vad är denna pågående vila? Konungarnas Konung, har genom Sitt lidande uppnått frälsningens fullbordan, håller sabbat i graven, beviljar oss en ny sabbat. Låtom oss ropa högt till Honom: Uppstå, o Herre, må Du döma jorden, ty oändlig är Din nåd och må Du härska för evigt.

3. Stå upp, Herre; Gud, upplyft din hand, förgät icke de arma.

Kommen, låtom oss se vårt Liv ligga i graven, så att Han må giva liv åt dem som ligger döda i sina gravar. Kommen, låtom oss idag se Sonen

av Juda när Han sover, och låtom oss med profeten ropa högt till Honom: Du har begravts, Du har vilat likt ett lejon; vem skall väcka Dig, o Konung? Men genom Din egen fria vilja skall Du stiga upp, Du som frivilligt utgav Dig för oss. O Herre, ära åt Dig.

4. Jag vill tacka Herren av allt mitt hjärta; jag vill förtälja alla dina under.

Josef bad att få Jesus kropp och han lade den i sin egen nya grav: detta var passande för Herren skulle utträda ur graven såsom från ett bröllopsgemak. O Du som har krossat dödens makt och öppnat portarna till paradiset för människan, ära åt Dig.

*Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
Den andra plagala tonen*

Mose den store, förutsade hemlighetsfullt denna nuvarande dag, genom att säga: "Och Gud välsignade denna sjunde dag." (Gen 2:3) För detta är den välsignade sabbaten, detta är dagen för vila, på vilken Guds enfödde Son vilade från Sina sysslor. Lidande döden enligt frälsningens utstakade plan, Han höll sabbaten i köttet; och återvände igen till det Han var, genom Sin uppståndelse har Han skänkt oss evigt liv, ty Han allena är god och människoälskande.

*Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.
Den andra tonen*

Allrämest välsignad är du, o jungfru och Theotokos, ty genom Honom som blev kött genom dig, togs dödsriket till fånga, Adam blev återkallad, förbannelsen hävd. Eva befriades, döden dödades, och vi fördes till livet. Därför ropa vi högt lovsjungande: Välsignad vare Du, O Kriste vår Gud, som behagat göra detta, ära vare Dig.

Under Lovprisningarnas stichera, tager den äldste prästen på sig hela sin skrud, och när kören sjunger Allrämest välsignad är du. . . , kommer han ut från altarrummet med det övriga prästerskapet och ställer sig framför Epitafion. Under det att Stora Doxologin sjunges går han runt Epitafion och beröker den från fyra sidor.

STORA DOXOLOGIN

Ära åt Dig, som har visat oss ljuset.

Ära åt Gud i höjden och frid på jorden, bland människor i välbehag.

Vi lova Dig, vi välsigna Dig, vi tillbedja Dig, vi prisa och ära Dig, vi tacka Dig för Din stora härlighet:

O Herre Gud, himmelske konung, Gud Fader allsmäktig, o Herre, Guds enfödde son, Jesu Kriste, och Den Helige Ande.

O Herre Gud, Guds lamm, Faderns son, som borttager världens synder, förbarma Dig över oss, Du som borttager världens synder.

Mottag vår bön, Du som sitter på Faderns högra sida, och förbarma Dig över oss.

Ty Du är allena helig, Du allena Herre, Jesu Kriste, Gud Fadern till ära. Amen.

Dagligen vill jag välsigna Dig och prisa Ditt namn i evighet; ja, i evigheternas evighet.

Värdigas, o Herre, denna dag bevara oss utan synd.

Välsignad är Du, o Herre, våra fäders Gud, och prisat och förhärligat vare Ditt namn i evighet. Amen.

Din nåd, o Herre, vare över oss, såsom vi hoppas på Dig.

Välsignad är Du, o Herre, lär mig Dina stadgar. (3)

Herre, Du har varit vår tillflykt från släkte till släkte. Jag sade, o Herre, förbarma Dig över mig; hela min själ, ty jag har syndat emot Dig.

Herre till Dig har jag tagit min tillflykt; lär mig att göra Din vilja, ty Du är min Gud.

Ty hos Dig är livets källa; i ditt ljus ser vi ljus.

Låt Din nåd förbliva över dem som känna Dig.

Helige Gud, helige Starke, helige Odödlige, förbarma Dig över oss. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

Helige Odödlige, förbarma Dig över oss.

Helige Gud, helige Starke, helige Odödlige, förbarma Dig över oss.

Sedan när kören sjunger avslutningen Helige Gud . . . till en långsam och värdig melodi, som vid en begravningsgudstjänst, tager han Evangelieboken

och det övriga prästerskapet Epitafion, vilken de håller över hans huvud. De går i procession runt utanför kyrkan, kören fortsätter under tiden med att sjunga Helige Gud till begravningsmelodi och så länge som det är nödvändigt. Korset med processionsljusen bärs i täten av processionen; sedan kommer kören; sedan diakonen med rökelse, prästerskapet med Epitafion och därefter alla medlemmar i församlingen bärande tända ljus.

Processionen har följande ordning: 1)lanternor, 2) hexapteryga, 3)korsburet av präst i epitachilion och phelonion, 4)kör, 5)präster, 6)hierark, flankerade av diakoner bärande dikeriotrikeria, 7)epitafion och 8)folk bärande ljus.

Under processionen utropar prästen:

För vår Metropolit NN, för det vördiga prästerskapet, för diakonatet i Kristo, för alla kyrkotjänare och för folket.

För våra gåvogivare och välgörare.

För varje överhet.

[Före inträdet i kyrkan]

För de välsignade och i evighet ihågkommelse värda grundarna av denna kyrka.

Processionen återvänder in till kyrkan, [prästerskapet lyfter epitafion vid Kyrkan port så att alla på väg in kan passera under]och stannar slutligen framför de heliga dörrarna med Epitafion. Diakonen säger så under det att han gör ett korstecken med rökelsekaret, Visdom, låt oss vara uppmärksamma.

Kören sjunger sedan troparion :

Den ädle Josef tog ned Din obefläckade kropp från korsets träd och efter att ha lindat den i finaste linne med kryddor, lade han den i en ny grav.

Prästerskapet bär så Epitafion runt altaret ett varv och lägger sedan ned det på altaret och placerar Evangelieboken på den. Den äldste prästen går en gång runt Epitafion och beröker den från fyra sidor. Epitafion ligger sedan kvar på altaret till Kristi himmelfärds afton.

När sången Den ädle Josef. . . slutar, följer profetians troparia:

Den andra tonen

O Kristus, som fasthåller jordens ände, Du har gått med på att bliva kvarhållen i graven, för att befria människan från sitt fall ned i helvetet: och som odödlig Gud har Du skänkt oss odödlighet och liv.

Ära åt Fadern ... Nu och alltid ...

O Kristus, som fasthåller jordens ände, Du har gått med på att bliva kvarhållen i graven, för att befria människan från sitt fall ned i helvetet: och som odödlig Gud har Du skänkt oss odödlighet och liv.

Prokeimenon

Föreläsare: Stå upp, Herre, och rädda oss: och befria oss för Ditt namns skull.

Präst: Låtom oss vara uppmärksamma.

Föreläsare: Vi har hört med våra egna öron, o Gud, och våra Fäder hava undervisat oss.

Präst: *Vishet.*

Föreläsare: Läsning ur Profeten Hesekiel.

Präst: Låtom oss vara uppmärksamma.

Hesekiel 37:1-14

HERRENS hand kom över mig, och genom HERRENS Ande fördes jag åstad och sattes ned mitt på slätten, som nu låg full med ben. Och han förde mig fram runt omkring dem, och jag såg att de lågo där i stor myckenhet utöver dalen och jag såg att de voro alldeles förtorkade. Och han sade till mig: "Du människobarn, kunna väl dessa ben åter bliva levande?" Jag svarade: "Herre, HERRE, du vet det." Då sade han till mig: "Profetera över dessa ben och säg till dem: I förtorkade ben, hören HERRENS ord; Så säger Herren, HERREN till dessa ben: Se, jag skall låta ande komma in i eder, så att I åter bliven levande. Jag skall fästa senor vid eder och låta kött växa på eder och övertäcka eder med hud och giva eder ande, så att I åter bliven

levande; och I skolen förnimma att jag är HERREN.”

Och jag profeterade, såsom det hade blivit mig bjudet. Och när jag nu profeterade, hördes ett rassel, och där blev ett gny, och benen kommo åter tillhopa, så att det ena benet fogades till det andra. Och jag såg huru senor och kött växte på dem, och huru de övertäcktes med hud därovanpå; men ingen ande var ännu i dem. Då sade han till mig: ”Profetera och tala till anden, ja, profetera, du människobarn, och säg till anden: Så säger Herren, HERREN: Kom, du ande, från de fyra väderstrecken och blås på dessa dräpta, så att de åter bliva levande.” Och jag profeterade, såsom han hade bjudit mig. Då kom anden in i dem, och de blevo åter levande och reste sig upp på sina fötter, en övermåttan stor skara. Och han sade till mig: ”Du människobarn, dessa ben, de äro alla Israels barn. Se, de säga: ’Våra ben äro förtorkade, vårt hopp har blivit om intet, det är ute med oss.’ Profetera därför och säg till dem: Så säger Herren, HERREN: Se, jag vill öppna edra gravar och hämta eder, mitt folk, upp ur edra gravar och låta eder komma till Israels land. Och I skolen förnimma att jag är HERREN, när jag öppnar edra gravar och hämtar eder, mitt folk, upp ur edra gravar. Och jag skall låta min ande komma in i eder, så att I åter bliven levande, och jag skall låta eder få bo i edert land; och I skolen förnimma att jag, HERREN, har tala det, och att jag också har fullborda det, säger HERREN.”

Präst: Låtom oss vara uppmärksamma.

Prokeimenon

Föreläsare: Stå upp, o Herre min Gud, upplyft Din hand: glöm icke Dina klintrogna någonsin.

Präst: *Vishet.*

Föreläsare: Jag skall lovprisa Dig, o Herre, av hela mitt hjärta: Jag skall förtälja om alla Dina sällsamma gärningar.

Präst: Låtom oss vara uppmärksamma.

Föreläsare: Läsning ur Aposteln Paulus brev till Korinterna och Galaterna.

I Korinterbrevet 5:6-8 och Galaterbrevet 3:13-14

Det är icke väl beställt med eder berömmelse. Veten I icke att litet surdeg syrar hela degen? Rensen bort den gamla surdegen, så att I bli-ven en ny deg. I ären ju osyrade; ty vi hava ock ett påskalamm, som är slaktat, nämligen Kristus. Låtom oss därför hålla högtid, icke med gammal surdeg, icke med elakhetens och ondskans surdeg, utan med renhetens och sanningens osyrade bröd.

Kristus friköpte oss från lagens förbannelse, när han blev en förban-nelse för vår skull. Det är ju skrivet: "Förbannad är var och en som är upphängd på trä." Vi friköptes, för att den välsignelse som hade givits åt Abraham skulle i Jesus Kristus komma också hedningarna till del, så att vi genom tron skulle undfå den utlovade Anden.

Den första plagala tonen

Allelouia, allelouia, allelouia.

Gud står upp; Hans fiender varda förskingrade (*Psalm 67:2*).

Allelouia, allelouia, allelouia.

Såsom rök fördrives, så fördrivas de av dig; likasom vaxet smälter för eld, (*Psalm 67:3*)

Allelouia, allelouia, allelouia.

Så förgås de ogudaktiga för Guds ansikte. (*Psalm 67:3*)

Präst: Vishet. Stån upprätt. Låtom oss lyssna till det Heliga Evang-
eliet. Frid vare med eder alla.

Kör: Så ock med din ande.

Präst: Läsning ur det Heliga Evangeliet enligt S:t Matteus. Låtom
oss vara uppmärksamma.

Matteus 27:62-66. Evangeliet läses av den äldste prästen från solean.

Kör: Ära åt Dig, o Herre, ära åt Dig.

Sedan de två böneföljderna och avslutning av Orthros, med samma avsked som i slutet av vespern.

Diakon: Låtom oss säga av hela vår själ och av hela vårt sinne, låtom oss säga:

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon: O Herre, Allhärskare, våra fäders Gud! Vi bedja Dig; bönhör oss och förbarma Dig över oss.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon: Förbarma Dig över oss, o Gud, efter Din stora nåd. Vi bedja Dig; bönhör oss och förbarma Dig över oss.

Kör: Herre, förbarma Dig. (tre gånger. Upprepas efter var bönepunkt).

Diakon:

Åter bedja vi för de fromma och ortodoxa kristna.

Åter bedja vi för vår Biskop och Fader N. N., för våra bröder, prästerna, munkprästerna, hierodiakonerna och monastikerna och för hela vårt brödraskap i Kristo.

Åter bedja vi om nåd, liv, frid, hälsa, frälsning, beskydd samt förlåtelse och tillgift för alla synder åt Dina tjänare, och alla de fromma och ortodoxt kristna.

(Åter bedja vi för de(n) ortodoxe(/a) Guds tjänare N.N., att han/hon/de må ha/hava nåd, liv, frid, hälsa, frälsning, beskydd samt förlåtelse och tillgift för alla synder.)

Åter bedja vi för de saliga och evig ihågkommelse värda stiftarna av denna/detta heliga kyrka/kloster (*Kör:* Evig ihågkommelse.), för Guds hädansovna tjänare N.N. och för alla hädansovna, rättrogna fäder och bröder, som vila här och allestädes.

I ett kloster:

Åter bedja vi för våra bröder som tjänar, för alla som tjänar och har tjänat i detta heliga kloster, och för alla här närvarande, som väntar på Din stora och rika nåd.

I en församling:

Åter bedja vi för dem som i detta heliga och ärovördiga tempel bära god frukt och öva barmhärtighet, för arbetarna, för sångarna, och för allt det kringstående folket, som av Dig väntar stor och rik barmhärtighet.

Prästen stilla: Herre, vår Gud, mottag denna innerliga bön av Dina tjänare och förbarma Dig över oss efter Din stora barmhärtighet. Sänd Din nåd över oss och över allt Ditt folk, som trängtar efter Din stora barmhärtighet.

Prästen: Ty en barmhärtig och människoälskande Gud är Du och Dig hembära vi ära, Fader och Son och Helig Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Diakon: Låtom oss fullborda vår morgonbön till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon: Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon: Om en dag i allo fullkomnad, helgad, fridfull och utan synd, må vi bönfalla Herren.

Kör: Giv, o Herre. (*Upprepas efter var bön.*)

Diakon:

Om fridens ängel, den trogne vägledaren, våra kroppars och själar beskyddare, låtom oss bönfalla Herren.

Om förlåtelse och eftergift för våra synder och överträdelser, låtom oss bönfalla Herren.

Om det som är gott och gagneligt för våra själar och om världens fred, låtom oss bönfalla Herren.

Att vi må fullända vår återstående levnadstid i frid och botfärdighet, låtom oss bönfalla Herren.

Att vårt livs slut må vara kristligt och stilla, utan smärta och skam och om en god räkenskap vid Kristi förskräckande dom, låtom oss

bönfalla Herren.

Diakon: Ihågkommande vår allraheligaste, allrarende, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, *Theotokos* (*Kör:* Allraheligaste *Theotokos* fräls oss) och ständig Jungfru, jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

Kör: Åt Dig, o Herre.

Präst: Ty Du är en god och människoälskande Gud och till Dig uppända vi ära, Fader, Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Präst: Frid vare med eder alla.

Kör: Så ock med din ande.

Präst: Böjen edra huvuden för Herren!

Präst stilla: Helige Herre, Du som bor i höjden och ser ned till de ödmjuka och som med Ditt allseende öga skådar ned till hela skapelsen. För Dig nedfalla vi med hela vårt hjärta och med vår kropp samt bedja Dig: Utsträck Din osynliga hand från Din heliga boning och välsigna oss alla. Och vad vi hava syndat med vilja eller utan att vilja det, förlåt det, ty Du är en god och människoälskande Gud, samt giv oss Dina jordiska och himmelska goda gåvor.

Präst högt: Ty Du är den som kan benåda oss och frälsa oss och Dig hembära vi ära, Fader, Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheternas evighet.

Kör: Amen.

AVSLUTNING

Präst: Vishet.

Kör: Fader, välsigna!

Präst: Han som är, vare välsignad, Kristus vår Gud, nu och alltid och i evigheternas evighet.

Läsare: Amen. Befäst, o Gud, de fromma och ortodoxt kristnas heliga tro, med Hans heliga Kyrka och denna stad (detta heliga kloster) i evigheternas evighet. Amen.

Präst: Allraheligaste *Theotokos*, fräls oss.

Läsare: Ärorikare än kerubim och utan jämförelse mer prisad än serafim, Du som utan att förtäras födde Gud Ordet; Du som är *Theotokos*, vi prisa Dig.

Präst: Ära vare Dig, o Kristus vår Gud och vårt hopp, ära vare Dig.

Läsare: Ära vare Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen. Herre, förbarma Dig. (3) Helige Fader, välsigna!

Präst: Må Kristus, vår sanne Gud, som för oss människor och för vår frälsnings skull utstod i köttet det fruktansvärda lidandet, det livgivande korset och den frivilliga begravningen, genom förbönerna av Sin allarenaste och mest tadel fria heliga Moder, genom kraften av det ärade och livgivande Korset, genom de ärovördiga, himmelska, okroppsliga krafternas beskydd, genom förbönerna av den ärorika, härliga profeten, förelöparen och döparen Johannes, de heliga, ärade och högtlovade Apostlarna, de heliga, ärade och segerrika martyrerna, våra rättfärdiga och gudabärande fäder, [*kyrkans helgon*], de heliga, rättfärdiga Guds anfäder Joakim och Anna, [*dagens helgon*] vilkens / vilkas minne vi firar och alla helgon -må Han förbarma Sig över oss och frälsa oss, ty Han är god och människoälskande.

I kloster säges:

O Herre, vår Gud, mottag morgonbönerna från oss syndare och förbarma Dig över oss.

Läsare: Låt Din nåd förbliva över oss, o Herre, såsom vi hoppas på Dig.

Präst: Evigt vare minnet av de välsignade och i evig ihågkommelse värda stiftarna av detta heliga kloster (*alla: evigt vare deras minne*). Må Gud välsigna dem och förbarma sig över oss, Ty Han är god och människoälskande.)

Präst: Genom våra heliga Fäders förböner, Herre Jesu Kriste vår Gud, förbarma Dig över oss och fräls oss.

Kören sjunger så:

Den första plagala tonen

Kom och låt oss välsigna det för alltid bestående minnet av Josef, som kom till Pilatius på kvällen och bad att få Alltets Liv: 'Ge mig denne främling, som inte har något ställe att vila sitt huvud på. Ge mig denne främling, som av sin onde lärjunge sändes till döden. Ge mig denne främling, som sågs av modern hänga på korset, och som med en moders smärta gråtande ropade: Ve mig, mitt barn! Ve mig, mina ögons ljus och älskade frukt av mitt sköte! För det som Simon i Templet förutsade skulle ske idag: ett svärd genomborrar mitt hjärta, men byt min sorg till glädje genom Din uppståndelse'

Vi vördar Ditt lidande, O Kristus.

Vi vördar Ditt lidande, O Kristus.

Vi vördar Ditt lidande, O Kristus, och Din heliga uppståndelse.

Under hymnen ovan närmar sig de troende solean andäktigt som är en ikon av den Heliga Graven och efter att ha gjort korsets tecken kysser de Epitafion som burits ut av prästerskapet och mottar en blomma från Graven.

Första timmen läses så i narthex. De andra timmarna, den tredje, den sjätte och den nionde, och även typika, läses även så i narthex vid de fastställda tiderna. De läses enkelt och utan sång.